

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1228/2003**
 af 26. juni 2003
om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling
 (EØS-relevant tekst)
 (EFT L 176 af 15.7.2003, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Rådets forordning (EF) nr. 1223/2004 af 28. juni 2004	L 233	3	2.7.2004
► <u>M2</u>	Kommissionens afgørelse 2006/770/EF af 9. november 2006	L 312	59	11.11.2006

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)
Nr. 1228/2003**

af 26. juni 2003

**om betingelserne for netadgang i forbindelse med
grænseoverskridende elektricitetsudveksling**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽⁴⁾ er et vigtigt led i indførelsen af det indre marked for elektricitet.
- (2) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 til en hurtig indsats for at få gennemført det indre marked i både elektricitets- og gassektoren og fremskynde liberaliseringen af begge disse sektorer for at opnå et fuldt funktionsdygtigt indre marked for de pågældende områder.
- (3) For at fremme oprettelsen af et virkeligt indre marked for elektricitet bør samhandelen med elektricitet, der i øjeblikket ikke er så udviklet som samhandelen i de øvrige økonomiske sektorer, udbygges.
- (4) For at sikre effektiv adgang til transmissionssystemerne med henblik på grænseoverskridende transaktioner må der indføres rimelige, omkostningsrelevante, gennemsigtige og direkte anvendelige regler om tarifiering på tværs af grænserne og fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne til supplerende af direktiv 96/92 EF. Disse regler skal tage hensyn til en sammenligning mellem effektive netoperatører fra strukturelt sammenlignelige områder.
- (5) Rådet (energi) opfordrede i konklusionerne fra samlingen den 30. maj 2000 Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale myndigheder til at sikre en rettidig gennemførelse af foranstaltninger til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og i samarbejde med europæiske transmissionssystemoperatører (ETSO) hurtig indførelse af et holdbart tarifieringssystem og en metode for langsigtet fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne, hvilket

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 72, og EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 72.

⁽²⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 10.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.3.2002 (EUT C 47 E af 27.2.2003, s. 379), Rådets fælles holdning af 3.2.2003 (EUT C 50 E af 4.3.2003, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

▼B

sender passende signaler om omkostningsfordeling til markedsdeltagerne.

- (6) I Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2000 om Kommissionens anden rapport om udviklingen i energimarkedets liberalisering krævede det, at der vedtages bestemmelser om brug af net i medlemsstaterne, der ikke hæmmer den grænseoverskridende handel med elektricitet, og det opfordrede Kommissionen til at fremsætte særlige forslag med henblik på at fjerne alle nuværende hindringer for samhandlen i Fællesskabet.
- (7) Det er vigtigt, at tredjelande, som indgår i det europæiske elektricitetssystem, overholder reglerne i denne forordning og de retningslinjer, der er vedtaget i henhold hertil for at sikre, at det indre marked fungerer effektivt.
- (8) I denne forordning fastsættes grundprincipperne for tarifiering og kapacitetsfordeling, og samtidig skabes der mulighed for at vedtage retningslinjer, der fastlægger de relevante principper og metoder i nærmere enkeltheder, så der kan ske en hurtig tilpasning til ændrede vilkår.
- (9) På et åbent, konkurrencepræget marked bør transmissionssystemoperatørerne have kompensation for omkostningerne ved at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net af de transmissionssystemoperatører, hvorfra de grænseoverskridende strømme kommer, og de systemer, hvor de pågældende strømme ender.
- (10) Når de nationale nettariffer fastsættes, skal der tages hensyn til de udbetalinger og indtægter, der skyldes kompensationer mellem transmissionssystemoperatørerne.
- (11) Det konkrete beløb, som skal betales for systemadgang på tværs af grænserne kan variere betydeligt afhængigt af de involverede transmissionssystemoperatører, og fordi tarifieringssystemernes opbygning i medlemsstaterne er forskellig. En vis harmonisering er derfor nødvendig for at undgå forvridning af samhandelen.
- (12) Et passende system med langsigtede lokaliseringssammenlignende signaler vil være nødvendigt og bør baseres på det princip, at niveauet for netadgangsafgifter i princippet skal afspejle balancen mellem produktion og forbrug i det pågældende område på grundlag af en differentiering af netadgangsafgifterne for producenterne og/eller forbrugerne.
- (13) Det vil ikke være hensigtsmæssigt at benytte afstandsbestemte tariffer eller, forudsat der er indført relevante lokaliseringssammenlignende signaler, en særlig tarif, der kun skal betales af eksportørerne eller importørerne, ud over den generelle afgift for adgang til det nationale netværk.
- (14) Hvis konkurrencen på det indre marked skal fungere, er det nødvendigt, at tarifferne for markedsadgang inklusive samkørlingslinjerne i transmissionssystemet anvendes på gennemsigtig måde og uden forskelsbehandling. Den disponible kapacitet på disse linjer bør være den størst mulige, som er forenelig med standarderne for sikker netdrift.
- (15) Det er vigtigt at undgå, at forskellige standarder for sikkerhed, funktion og planlægning anvendt af transmissionssystemoperatører i medlemsstaterne fører til konkurrenceforvridning. Desuden bør ledig overførselskapacitet og sikkerheds-, planlægnings- og driftsstandarder, som berører den, kunne overskues af markedsdeltagerne.
- (16) Der bør være regler for anvendelsen af indtægter, der skyldes procedurer for overbelastningsbehandling, medmindre samkørlingslinjens særlige art berettiger en tidsbegrænset undtagelse fra disse regler.

▼B

- (17) Overbelastningsproblemer bør kunne behandles på forskellige måder, så længe grundlaget er markedsmekanismene, og transmissionssystemoperatørerne og markedsdeltagerne modtager de rigtige økonomiske signaler.
- (18) For at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsløst, må der indføres procedurer, som gør det muligt for Kommissionen at træffe afgørelser og fastlægge retningslinjer om tarifiering og kapacitetsfordeling og som samtidig sikrer, at medlemsstaternes myndigheder inddrages i denne proces i givet fald via deres europæiske sammenslutning. Regulerende myndigheder har sammen med andre relevante myndigheder i medlemsstaterne en vigtig rolle at spille ved at bidrage til, at det indre elektricitetsmarked er velfungerende.
- (19) Medlemsstaterne og de kompetente nationale myndigheder skal give Kommissionen de relevante oplysninger. Kommissionen bør behandle disse oplysninger fortroligt. Kommissionen bør desuden, hvis det er nødvendigt, kunne indhente de relevante oplysninger direkte hos de pågældende foretagender, så længe de kompetente nationale myndigheder orienteres.
- (20) De nationale myndigheder skal sørge for, at denne forordnings bestemmelser og de retningslinjer, som vedtages på grundlag af den, overholdes.
- (21) Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning, og sikrer, at de anvendes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (22) Målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig at indføre harmoniserede regler for grænseoverskridende elektricitetsudveksling, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og rækkevidde bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe egnede foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

Denne forordning har til formål at opstille fair regler for den grænseoverskridende handel med elektricitet og dermed at øge konkurrencen på det indre marked for elektricitet under hensyntagen til særlige forhold på de nationale og regionale markeder. Dette indebærer indførelsen af en kompensationsordning for grænseoverskridende strømme af elektricitet og opstilling af harmoniserede principper for transmissionsafgifter på tværs af grænserne og for fordeling af ledig kapacitet på samkøringslinjerne mellem de nationale transmissionssystemer.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF ⁽¹⁾ gælder også for denne forordning med undtagelse af definitionen af »samkøringslinje«, der erstattes med følgende:

»samkøringslinje«: transmissionslinje, som krydser eller spænder over en grænse mellem medlemsstater, og som forbinder medlemsstaternes nationale transmissionssystemer.

2. Endvidere forstås ved:

a) »regulerende myndigheder«: de regulerende myndigheder, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF

b) »grænseoverskridende strøm«: en fysisk strøm af elektricitet i en medlemsstats transmissionsnet forårsaget af indvirkning fra aktivitet hos producenter og/eller forbrugere uden for den pågældende medlemsstat på dens transmissionsnet. Såfremt to eller flere medlemsstaters transmissionsnet helt eller delvis indgår i én enkel kontrolblok, betragtes kontrolblokken som helhed, udelukkende med henblik på kompensationen mellem transmissionssystemoperatørerne, jf. artikel 3, som en del af transmissionsnettet i en af de pågældende medlemsstater for at undgå, at strømme inden for kontrolblokke betragtes som grænseoverskridende strømme og giver anledning til udbetaling af kompensation efter denne forordnings artikel 3. De regulerende myndigheder i de pågældende medlemsstater kan afgøre, i hvilken af de pågældende medlemsstater kontrolblokken som helhed skal betragtes som en del af transmissionsnettet

c) »kapacitetsbegrænsninger«: en situation, hvor en samkøringslinje, der forbinder nationale transmissionsnet, på grund af kapacitetsmangel i samkøringslinjerne og/eller de pågældende nationale transmissionssystemer ikke har plads til alle de fysiske strømme, som den internationale handel, der ønskes af markedsdeltagere, fører med sig

d) »anmeldt eksport af elektricitet«: afsendelse af elektricitet fra én medlemsstat med en underliggende aftale om, at der samtidig finder en tilsvarende anvendelse (»anmeldt import«) af elektricitet sted i en anden medlemsstat eller et tredjeland

e) »anmeldt transit af elektricitet«: tilfælde, hvor der forekommer »anmeldt eksport« af elektricitet, og hvor den vej, der er udpeget til transaktionen, involverer et land, hvor der hverken vil finde afsendelse eller samtidig tilsvarende anvendelse af elektriciteten sted

f) »anmeldt import af elektricitet«: anvendelse af elektricitet i en medlemsstat eller et tredjeland samtidig med afsendelse af elektricitet (»anmeldt eksport«) i en anden medlemsstat

g) »ny samkøringslinje«: samkøringslinje, som ikke er etableret ved denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 3

Kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne

1. Transmissionssystemoperatørerne skal have kompensation for omkostningerne ved at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net.

⁽¹⁾ Se side 37 i denne EUT.

▼B

2. Den i stk. 1 omhandlede kompensation betales af de nationale systemoperatører, hvis systemer de grænseoverskridende strømme kommer fra, og hvis systemer de er bestemt for.

3. Kompensationen betales regelmæssigt for et givet, allerede forløbet tidsrum. Efterfølgende reguleringer af allerede betalte kompensationsbeløb foretages, hvis det er nødvendigt for at afspejle de faktiske omkostninger.

Det første tidsrum, der skal betales kompensation for, fastsættes efter retningslinjerne i artikel 8.

4. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 13, stk. 2, størrelsen på de kompensationsbeløb, der skal betales.

5. Omfanget af husede grænseoverskridende strømme og omfanget af grænseoverskridende strømme, der angives som kommende fra og/eller endende i de nationale transmissionssystemer, bestemmes på grundlag af de fysiske elektricitetsstrømme, der faktisk måles i løbet af et givet tidsrum.

6. Omkostningerne ved at huse grænseoverskridende strømme bestemmes på grundlag af de forventede langsigtede gennemsnitlige differensomkostninger under hensyntagen til tab, investering i ny infrastruktur og en passende andel af omkostningerne ved den eksisterende infrastruktur, for så vidt infrastrukturen anvendes til transmission af grænseoverskridende strømme, idet der især tages hensyn til behovet for at sikre forsyningssikkerhed. Når de påløbne omkostninger udregnes, anvendes anerkendte metoder til beregning af standardomkostninger. Der skal tages hensyn til de fordele, et net har ved at huse grænseoverskridende strøm, for at nedsætte den modtagne kompensation.

*Artikel 4***Afgifter for netadgang**

1. Afgifter, der opkræves af netoperatørerne for adgang til net, skal være gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt disse svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger, og de skal anvendes uden forskelsbehandling. De må ikke være afstandsbestemte.

2. Producenter og forbrugere (»belastning«) kan pålægges en afgift for netadgang. Den del af det samlede netafgiftsbeløb, der afkræves producenterne, skal med forbehold af behovet for at udsende passende og effektive lokaliseringsfremmende signaler være mindre end den del, der afkræves forbrugerne. Producent- og forbrugertariffernes størrelse skal, når det er passende, udsende lokaliseringsfremmende signaler på europæisk plan og især tage hensyn til omfanget af nettab og kapacitetsbegrænsninger og investeringsomkostninger for infrastrukturen. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udsende lokaliseringsfremmende signaler på deres område, eller for, at medlemsstaterne kan anvende mekanismer for at sikre, at de netadgangsafgifter, der betales af forbrugerne (»belastning«), er ens på hele deres område.

3. Ved fastsættelse af tariffen for netadgang skal følgende tages i betragtning:

- Udbetalinger og indtægter, der skyldes ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne.
- Såvel de faktisk foretagne og modtagne betalinger som de betalinger, der på baggrund af den allerede forløbne tid menes at kunne forventes i fremtiden.

4. Hvis der er indført effektive lokaliseringsfremmende signaler i overensstemmelse med stk. 2, opkræves de afgifter, der kan pålægges producenter og forbrugere for adgang til nettene, uden hensyn til elektricitetens oprindelses- eller bestemmelsesland, således som fastsat i den

▼B

tilgrundliggende handelsaftale. Dette berører ikke afgifter på anmeldt eksport og anmeldt import i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger som omhandlet i artikel 6.

5. Der lægges ikke nogen særlig netafgift på individuelle anmeldte transitttransaktioner.

*Artikel 5***Oplysninger om kapaciteten på samkøringslinjerne**

1. Transmissionssystemoperatørerne indfører ordninger for samordning og informationsudveksling for at sikre netsikkerheden i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger.

2. Transmissionssystemoperatørernes sikkerheds-, drifts- og planlægningsstandarder offentliggøres. Dette skal omfatte et almindeligt system for beregning af den samlede overførselskapacitet og transmissionssikkerhedsmargenen på grundlag af nettets elektriske og fysiske kapacitet. Sådanne systemer skal godkendes af de regulerende myndigheder.

3. Transmissionssystemoperatørerne offentliggør overslag over den ledige overførselskapacitet for hver enkelt dag, herunder ledig overførselskapacitet, der allerede er reserveret. Disse overslag offentliggøres på bestemte tidspunkter forud for transportdatoen og skal under alle omstændigheder indeholde ugentlige og månedlige forudberegninger såvel som en kvantitativ beskrivelse af den ledige kapacitets forventede pålidelighed.

*Artikel 6***Almindelige principper for håndtering af kapacitetsbegrænsninger**

1. Problemer med kapacitetsbegrænsninger i nettet skal behandles med markedsbaserede løsninger, der udelukker forskelsbehandling og giver de berørte markedsdeltagere og transmissionssystemoperatører effektive økonomiske signaler. Problemer med kapacitetsbegrænsninger i nettet skal fortrinsvis løses ved hjælp af ikke-transaktionsbaserede metoder, dvs. metoder, der ikke indebærer et valg mellem de enkelte markedsdeltageres kontrakter.

2. Transaktionsindskrænkende procedurer må kun benyttes i nødstilfælde, hvor transmissionssystemoperatøren skal handle hurtigt, og hvor belastningsomfordeling eller modkøb ikke er mulige. Sådanne procedurer skal anvendes uden forskelsbehandling.

Bortset fra force majeure-tilfælde skal markedsdeltagere, der har fået tildelt kapacitet, have kompensation for enhver indskrænkning heraf.

3. Den størst mulige kapacitet på samkøringslinjerne og/eller de transmissionsnet, der er af betydning for grænseoverskridende strømme, skal stilles til rådighed for markedsdeltagerne under hensyntagen til standarderne for sikker netdrift.

4. Markedsdeltagerne meddeler i god tid forud for det relevante tidsrum de pågældende transmissionssystemoperatører, om de har til hensigt at anvende den tildelte kapacitet. Tildelt kapacitet, der ikke udnyttes, skal tilbageføres til markedet på en åben, gennemsigtig måde uden forskelsbehandling.

5. Transmissionssystemoperatørerne skal, så vidt det er teknisk muligt, dirigere modsatrettede elektricitetsstrømmes kapacitetsbehov gennem den samkøringslinje, hvor der er kapacitetsproblemer, for at udnytte denne linjes kapacitet mest muligt. Transaktioner, der afhjælper kapacitetsbegrænsningerne, må aldrig afvises; der tages dog fuldt hensyn til netsikkerheden.

▼B

6. Indtægter fra tildeling af samkøringslinjer benyttes til et eller flere af følgende formål:

- a) sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed
- b) netinvesteringer, der bevarer eller forøger samkøringslinjernes kapacitet
- c) som en indtægt, der skal tages i betragtning af de regulerende myndigheder, når de skal godkende metoden for beregning af nettariffer og/eller vurdere, om tarifferne bør ændres.

*Artikel 7***Nye samkøringslinjer**

1. Nye jævnstrømsforbindelser kan på anmodning undtages fra bestemmelserne i artikel 6, stk. 6, i denne forordning og artikel 20 og artikel 23, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 2003/54/EF på følgende betingelser:

- a) investeringen skal øge konkurrencen i elektricitetsforsyningen
- b) risikoen ved investeringen er så stor, at investeringen ikke ville finde sted, medmindre en undtagelse blev indrømmet
- c) samkøringslinjen skal være ejet af en fysisk eller juridisk person, der i det mindste hvad angår retlig form er adskilt fra de systemoperatører, i hvis systemer denne samkøringslinje vil blive opbygget
- d) der opkræves afgifter af brugerne af denne samkøringslinje
- e) siden den delvise åbning af markedet som omhandlet i artikel 19 i direktiv 96/92/EF er ingen del af kapital- eller driftsomkostningerne ved samkøringslinjen blevet dækket ind af de afgifter, der er modtaget for brug af de transmissions- og distributionssystemer, som samkøringslinjen forbinder
- f) undtagelsen må ikke skade konkurrencen eller det indre elektricitetsmarkeds effektive funktion eller den effektive funktion af det reguleringssystem, som samkøringslinjen er forbundet med.

2. Stk. 1 kan i undtagelsestilfælde også finde anvendelse på vekselstrømsforbindelser, forudsat at den pågældende investerings omkostninger og risici er særligt høje sammenlignet med de omkostninger og risici, som normalt forekommer, når to nabolandes nationale transmissionssystemer forbindes af en samkøringslinje for vekselstrøm.

3. Stk. 1 finder også anvendelse i forbindelse med markante kapacitetsforøgelser i eksisterende samkøringslinjer.

- 4. a) De regulerende myndigheder kan fra sag til sag træffe beslutning om den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at de regulerende myndigheder skal forelægge deres udtalelse om anmodningen om en undtagelse for det relevante organ i medlemsstaten til formel afgørelse. Denne udtalelse skal offentliggøres sammen med beslutningen.
- b) i) Undtagelsen kan helt eller delvis omfatte den nye eller den markant forøgede eksisterende samkøringslinjes kapacitet.
- ii) Når der træffes beslutning om en undtagelse, skal det fra sag til sag overvejes, om det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser for undtagelsens varighed og for ikke-diskriminerende adgang til samkøringslinjen.
- iii) Når der træffes beslutning om betingelserne i litra i) og ii), skal der navnlig tages hensyn til den ekstrakapacitet, der skal opbygges, projektets forventede tidshorisont og nationale forhold.

▼B

- c) Når der indrømmes en undtagelse, kan den relevante regulerende myndighed godkende eller fastsætte reglerne og/eller ordningen for administration og kapacitetsfordeling.
- d) Beslutningen om undtagelsen, herunder også hvilke som helst af de i litra b) nævnte betingelser, begrundes behørigt og offentliggøres.
- e) Enhver beslutning om undtagelse træffes efter samråd med andre berørte medlemsstater eller de regulerende myndigheder.

5. Den kompetente myndighed giver straks Kommissionen meddelelse om beslutningen vedrørende undtagelsen sammen med alle andre relevante oplysninger vedrørende beslutningen. Disse oplysninger kan forelægges Kommissionen i sammenfattet form, som sætter den i stand til at træffe en velbegrunder afgørelse.

Oplysningerne skal navnlig omfatte:

- en detaljeret begrundelse for, at den regulerende myndighed eller medlemsstaten har indrømmet undtagelsen, herunder de finansielle oplysninger, der begrundet behovet for undtagelsen
- den analyse, der er foretaget af konkurrencevirkningen og det interne elektricitetsmarkeds effektive funktion som følge af indrømmelsen af undtagelsen
- en begrundelse for det tidsrum og den andel af den pågældende samkøringslinjes samlede kapacitet, for hvilke undtagelsen er indrømmet
- resultatet af samrådet med de pågældende medlemsstater eller de regulerende myndigheder.

Inden for to måneder efter modtagelsen af en underretning kan Kommissionen pålægge den pågældende regulerende myndighed eller medlemsstat at ændre eller tilbagekalde beslutningen om at indrømme undtagelse. De to måneder kan forlænges med yderligere en måned, hvis Kommissionen søger yderligere oplysninger.

Hvis den pågældende regulerende myndighed eller medlemsstat ikke efterkommer dette pålæg inden en frist på fire uger, træffes en endelig afgørelse efter proceduren i artikel 13, stk. 3.

Kommissionen behandler forretningsmæssigt følsomme oplysninger fortroligt.

Artikel 8

Retningslinjer

1. I givet fald vedtager og ændrer Kommissionen efter proceduren i artikel 13, stk. 2, retningslinjerne for de i stk. 2 og 3 anførte forhold vedrørende ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne i overensstemmelse med principperne i artikel 3 og 4. Når Kommissionen første gang vedtager disse retningslinjer, skal den sikre sig, at de i ét enkelt udkast til foranstaltninger dækker mindst de forhold, hvortil der henvises i stk. 2, litra a) og d), samt i stk. 3.

2. Retningslinjerne skal præcisere følgende:

- a) de nærmere enkeltheder vedrørende bestemmelsen af, hvilke transmissionssystemoperatører der skal betale kompensation for grænseoverskridende strømme, herunder fordeling mellem operatørerne i de nationale transmissionssystemer, hvorfra de grænseoverskridende strømme stammer, og de systemer, hvor disse strømme ender, jf. artikel 3, stk. 2
- b) de nærmere enkeltheder i den betalingsprocedure, der skal følges, herunder fastsættelse af det første tidsrum, der skal betales kompensation for, jf. artikel 3, stk. 3, andet afsnit

▼B

- c) de nærmere enkeltheder i metoderne til bestemmelse af de husede grænseoverskridende strømme, for hvilke der skal betales kompensation i henhold til artikel 3, såvel med hensyn til mængde som type af strømme og angivelse af omfanget af sådanne strømme, der kommer fra og/eller ender i de enkelte medlemsstaters transmissionssystemer, jf. artikel 3, stk. 5
- d) de nærmere enkeltheder i den metode, hvorefter omkostningerne og indtægterne ved at huse grænseoverskridende strømme skal bestemmes, jf. artikel 3, stk. 6
- e) de nærmere enkeltheder for behandling i forbindelse med den indbyrdes TSO-kompensationsordning for elektricitetsstrømme, der kommer fra eller ender i lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)
- f) principperne for deltagelse af nationale systemer, der er sammenkoblet ved hjælp af jævnstrømsforbindelser, jf. artikel 3.

3. Retningslinjerne skal også fastlægge passende regler, der fører til en gradvis harmonisering af de tilgrundliggende principper for fastsættelsen af afgifterne for producenter og forbrugere (belastning) efter de nationale tariffordninger, herunder hensyntagen til den indbyrdes TSO-kompensationsordning i de nationale netafgifter og udsendelse af passende og effektive lokaliseringssignaler, i overensstemmelse med principperne i artikel 4.

Retningslinjerne skal indeholde bestemmelser om passende og effektive harmoniserede lokaliseringssignaler på europæisk plan.

En eventuel harmonisering i den forbindelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan anvende mekanismer for at sikre, at de afgifter for netadgang, der afkræves af forbrugerne (belastning), er sammenlignelige i hele deres område.

4. Kommissionen ændrer efter behov efter proceduren i artikel 13, stk. 2, de retningslinjer for administration og fordeling af den ledige overførselskapacitet på samkøringslinjerne mellem de nationale systemer, som findes i bilaget, i overensstemmelse med principperne i artikel 5 og 6, navnlig for at indføre detaljerede retningslinjer for alle de metoder til kapacitetsfordeling, der anvendes i praksis, og for at sikre, at mekanismerne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger udvikler sig på en måde, som er forenelig med det indre markeds mål. Disse retningslinjer kan indeholde fælles regler for den minimale sikkerhed og for de standarder for nettenes brug og drift, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2.

Når Kommissionen vedtager eller ændrer retningslinjer, skal den sikre sig, at de bevirker det minimum af harmonisering, der kræves for at nå forordningens mål, og at de ikke rækker videre, end hvad der er nødvendigt med henblik herpå.

Når Kommissionen vedtager eller ændrer retningslinjer, angiver den, hvilke foranstaltninger den har truffet med hensyn til at sikre overensstemmelse mellem reglerne i tredjelande, der er en del af det europæiske elektricitetssystem, og de pågældende retningslinjer.

*Artikel 9***Regulerende myndigheder**

Når de regulerende myndigheder udfører deres opgaver, skal de sikre overensstemmelse med denne forordning og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af artikel 8. Når det er relevant skal de for at opfylde forordningens mål samarbejde med hinanden og med Kommissionen.

Artikel 10

Oplysninger og fortrolighed

1. Medlemsstaterne og de regulerende myndigheder giver efter anmodning Kommissionen alle oplysninger, der kræves i medfør af artikel 3, stk. 4, og artikel 8.

Specielt med henblik på artikel 3, stk. 4, og artikel 3, stk. 6, skal de regulerende myndigheder regelmæssigt give oplysninger om nationale transmissionssystemoperatørers faktiske omkostninger samt data og alle relevante oplysninger om de fysiske strømme i transmissionssystemoperatørernes net og netomkostningerne.

Kommissionen fastsætter en rimelig tidsfrist, inden for hvilken oplysningerne skal gives, under hensyn til, hvor komplekse de ønskede oplysninger er, og hvor hurtigt der er behov for dem.

2. Hvis medlemsstaten eller den berørte regulerende myndighed ikke fremsender disse oplysninger inden for den fastsatte tidsfrist i overensstemmelse med stk. 1, kan Kommissionen med henblik på artikel 3, stk. 4, og artikel 8 indhente alle de nødvendige oplysninger direkte hos de pågældende foretagender.

Når Kommissionen henvender sig til et foretagende for at få oplysninger, sender den samtidig en kopi af henvendelsen til de regulerende myndigheder i den medlemsstat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

3. I sin anmodning om oplysninger angiver Kommissionen retsgrundlaget for anmodningen og dennes formål og fastsætter en frist for oplysningernes fremsendelse samt henviser til de sanktioner, der ifølge artikel 12, stk. 2, kan pålægges for meddelelse af urigtige, ufuldstændige og vildledende oplysninger. Kommissionen fastsætter en rimelig tidsfrist, der tager hensyn til, hvor komplekse de ønskede oplysninger er, og hvor hurtigt der er behov for dem.

4. Foretagendernes indehavere eller deres repræsentanter eller, hvis der er tale om juridiske personer, de personer, der ifølge lov eller vedtægter har bemyndigelse til at repræsentere dem, skal udlevere de ønskede oplysninger. Bemyndigede advokater kan udlevere oplysningerne på deres klienters vegne, men klienterne bærer det fulde ansvar, hvis oplysningerne er urigtige, ufuldstændige eller vildledende.

5. Hvis et foretagende ikke fremsender disse oplysninger inden for den frist, Kommissionen har fastsat, eller giver ufuldstændige oplysninger, kan Kommissionen kræve oplysningerne udleveret ved en beslutning. Denne beslutning skal angive, hvilke oplysninger der ønskes, og sætte en passende frist for deres udlevering. Den skal henvise til sanktionerne i artikel 12, stk. 2. Den skal desuden omtale retten til at lade beslutningen prøve ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Kommissionen sender samtidig en kopi af beslutningen til de regulerende myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende person eller det pågældende foretagende har hjemsted.

6. Oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, må kun benyttes med henblik på denne forordnings artikel 3, stk. 4, og artikel 8.

Kommissionen må ikke videregive oplysninger, som kommer i dens besiddelse i medfør af denne forordning, eller som er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 11

Medlemsstaternes ret til at træffe mere detaljerede foranstaltninger

Denne forordning må ikke gribe ind i medlemsstaternes ret til i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning at opretholde eller indføre foranstaltninger, der indeholder mere detaljerede bestemmelser end

▼B

forordningen og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af dens artikel 8.

*Artikel 12***Sanktioner**

1. Uanset stk. 2 fastsætter medlemsstaterne de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse sanktioner senest den 1. juli 2004 og giver straks meddelelse om alle efterfølgende ændringer af dem.

2. Kommissionen kan ved beslutning pålægge foretagender bøder på op til 1 % af det foregående forretningsårs samlede omsætning, hvis de med forsæt eller ved forsømmelighed giver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en henvendelse i henhold til artikel 10, stk. 3, eller undlader at give oplysningerne inden for den frist, der er fastsat ved en beslutning i henhold til artikel 10, stk. 5, første afsnit.

Ved bødens fastsættelse tages der hensyn til, hvor alvorlig den overtrædelse er, der består i manglende overholdelse af bestemmelsen i første afsnit.

3. Sanktioner som omhandlet i stk. 1 og beslutninger, der træffes i henhold til stk. 2, betragtes ikke som henhørende under straffeloven.

*Artikel 13***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 14***Kommissionens rapport**

Kommissionen overvåger forordningens gennemførelse. Den forelægger senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de erfaringer, der er indhøstet med gennemførelsen heraf. Rapporten skal især gennemgå, i hvilket omfang forordningens gennemførelse har vist sig vellykket med hensyn til at sikre grænseoverskridende elektricitetsudveksling på ikke-diskriminerende netadgangsbetingelser, der afspejler omkostningerne, for at bidrage til brugervalg i et velfungerende indre marked og til langsigtet forsyningssikkerhed, samt i hvilket omfang der er indført effektive lokaliseringsfremmende signaler. Rapporten kan, hvis det er relevant, indeholde forslag og/eller anbefalinger.

▼B*Artikel 15***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes fra den 1. juli 2004.

▼M1

Hvad angår samkøringslinjer mellem Slovenien og dets nabomedlemsstater, anvendes artikel 6, stk. 1, samt punkt 1-4 i kapitlet »Almindelige bestemmelser« i bilaget fra den 1. juli 2007. Nærværende stykke gælder alene den del af samkøringslinjernes kapacitet, som fordeles af den slovenske transmissionssystemoperatør, og kun i det omfang, hvor denne kapacitet ikke overstiger halvdelen af den samlede ledige kapacitet.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼ **M2***BILAG***Retningslinjer for administration og fordeling af ledig overførselskapacitet på samkøringslinjerne mellem nationale systemer****1. Almindelige bestemmelser**

- 1.1. TSO'erne skal bestræbe sig på at acceptere alle kommercielle transaktioner, herunder sådanne, som indebærer grænseoverskridende handel.
- 1.2. Hvis der ikke er nogen kapacitetsbegrænsninger, må der ikke fastsættes begrænsninger af adgangen til samkøringslinjen. Hvis dette normalt er tilfældet, er det ikke nødvendigt med en permanent almindelig fordelingsprocedure for adgangen til en grænseoverskridende transmissionstjeneste.
- 1.3. Hvis de planlagte kommercielle transaktioner ikke er forenelige med en sikker netdrift, skal TSO'erne afhjælpe kapacitetsbegrænsningerne i overensstemmelse med de krav, som hensynet til nettets driftsmæssige sikkerhed stiller, og samtidig bestræbe sig på at sikre, at alle dermed forbundne omkostninger bevares på et økonomisk effektivt niveau. Der skal foretages afhjælpende belastningsomfordeling eller modkøb, hvis der ikke kan træffes mindre udgiftskrævende foranstaltninger.
- 1.4. Hvis der optræder strukturelle kapacitetsbegrænsninger, skal TSO'erne straks iværksætte egnede regler og ordninger for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, som i forvejen er fastlagt og aftalt. Metoderne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger skal sikre, at de fysiske elektricitetsstrømme i forbindelse med enhver fordelt transmissionskapacitet er forenelige med standarderne for netsikkerhed.
- 1.5. De metoder, der fastlægges til håndtering af kapacitetsbegrænsninger, skal give markedsdeltagerne og TSO'erne effektive økonomiske signaler, fremme konkurrencen og være egnede til regional anvendelse og anvendelse på EU-plan.
- 1.6. Der må ikke foretages nogen transaktionsbaserede sondringer i forbindelse med håndtering af kapacitetsbegrænsninger. En bestemt anmodning om transmissionstjeneste må kun afvises, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) de ekstra fysiske elektricitetsstrømme som følge af accepten af denne anmodning indebærer, at den sikre drift af elsystemet ikke længere kan garanteres, og
 - b) den værdi udtrykt i penge, som knytter sig til denne anmodning som led i proceduren for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, er lavere end alle andre anmodninger, der planmæssigt skal accepteres for samme tjeneste og på de samme betingelser.
- 1.7. Ved fastlæggelsen af egnede netområder, i og mellem hvilke der skal håndteres kapacitetsbegrænsninger, skal TSO'ernes indsats baseres på principperne om lønsomhed og minimering af de negative virkninger på det indre marked for elektricitet. Navnlig må TSO'erne ikke begrænse kapaciteten på samkøringslinjerne for at afhjælpe kapacitetsbegrænsningerne inden for deres eget systemområde, medmindre det sker af hensyn til ovennævnte forhold og den driftsmæssige sikkerhed⁽¹⁾. Hvis en sådan situation opstår, skal TSO'erne gøre rede for dette og på en gennemsigtig måde forelægge det alle brugerne. En sådan situation kan kun godtages, indtil der er fundet en langsigtet løsning. TSO'erne skal beskrive og på en gennemsigtig måde forelægge alle brugerne metoden og planerne for virkeliggørelsen af den langsigtede løsning.
- 1.8. Ved afbalanceringen af nettet inden for systemområdet ved hjælp af driftsmæssige foranstaltninger på nettet og belastningsomfordeling skal TSO'en tage hensyn til disse foranstaltningers virkninger i de tilgrænsende systemområder.
- 1.9. Senest den 1. januar 2008 skal der på en koordineret måde og under driftsmæssigt sikre forhold betingelser være indført ordninger for håndtering af begrænsninger af kapaciteten på samkøringslinjerne flere gange om

⁽¹⁾ Ved driftsmæssig sikkerhed forstås »opretholdelse af overførselssystemet inden for aftalte sikkerhedsgrænser«.

▼M2

dagen (intradag-håndtering) for at gøre mulighederne for handel så store som muligt og sikre grænseoverskridende udligning.

- 1.10. De nationale regulerende myndigheder skal med jævne mellemrum evaluere metoderne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og skal i den forbindelse lægge særlig vægt på overholdelsen af de principper og regler, der er fastsat i denne forordning og disse retningslinjer, og de bestemmelser og betingelser, som de regulerende myndigheder selv har fastsat i henhold til disse principper og regler. Denne evaluering skal bl.a. bygge på en høring af alle markedsdeltagere og særlige undersøgelser.

2. Metoder til håndtering af kapacitetsbegrænsninger

- 2.1. Metoderne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger skal være markedsbaserede for at lette en effektiv grænseoverskridende handel. Med dette for øje fordeles kapaciteten kun ved hjælp af eksplicitte (kapacitet) eller implicitte (kapacitet og energi) auktioner. De to metoder kan eksistere side om side på samme samkøringslinje. Ved foranstaltninger flere gange om dagen kan der benyttes kontinuerlig handel.
- 2.2. Afhængigt af konkurrencevilkårene kan det være nødvendigt, at ordningerne for håndtering af kapacitetsbegrænsninger åbner mulighed for at fordele transmissionskapacitet både på kort og lang sigt.
- 2.3. Ved hver kapacitetsfordelingsprocedure skal der fordeles en bestemt del af den ledige kapacitet på samkøringslinjerne plus enhver resterende kapacitet, der ikke tidligere er fordelt, og enhver kapacitet, som kapacitetsindehaverne har frigivet fra tidligere fordelinger.
- 2.4. TSO'erne skal optimere det omfang, hvori kapaciteten er stabil, under hensyn til de involverede TSO'ers og markedsdeltagernes forpligtelser og rettigheder med henblik på at lette en effektiv konkurrence. En rimelig del af kapaciteten kan udbydes på markedet ved en lavere stabilitetsgrad, men markedsdeltagerne skal til enhver tid gøres bekendt med de nøjagtige betingelser for transport ad de grænseoverskridende linjer.
- 2.5. Adgangsrettighederne for fordelinger på lang og mellemlang sigt skal være stabile transmissionskapacitetsrettigheder. De skal på nomineringstidspunktet være omfattet af princippet »forbrug eller tab« eller »forbrug eller salg«.
- 2.6. TSO'erne fastlægger en egnet struktur til fordeling af kapacitet mellem forskellige tidsrammer. Denne kan omfatte en mulighed for at reservere en minimal del af kapaciteten på samkøringslinjerne til fordeling en eller flere gange om dagen. Denne fordelingsstruktur skal kunne revideres af de respektive regulerende myndigheder. TSO'erne tager ved udarbejdelsen af deres forslag hensyn til følgende:
 - a) markedernes karakteristika
 - b) de driftsmæssige betingelser såsom virkningerne af at dirigere fast anmeldte planer
 - c) harmoniseringsomfanget for de procentsatser og tidsrammer, der er fastsat for de forskellige foreliggende ordninger for kapacitetsfordeling.
- 2.7. Der må ikke ved fordelingen af kapacitet diskrimineres mellem markedsdeltagere, som ønsker at benytte sig af deres ret til at gøre brug af bilaterale leveringskontrakter eller afgive bud på elbørser. De højeste bud honoreres, uanset om de er implicitte eller eksplicitte inden for en given tidsramme.
- 2.8. I regioner, hvor de finansielle terminselektricitetsmarkeder er veludviklede og har demonstreret deres effektivitet, kan al kapacitet på samkøringslinjerne fordeles via implicitte auktioner.
- 2.9. Medmindre der er tale om nye samkøringslinjer, som er omfattet af en undtagelse i henhold til forordningens artikel 7, er det ikke tilladt at fastsætte limiterede priser som led i kapacitetsfordelingsmetoder.
- 2.10. Principielt skal alle potentielle markedsdeltagere kunne deltage i fordelingsprocessen uden nogen begrænsninger. For at undgå at skabe eller forstærke problemer med en markedsdeltagers potentielle udnyttelse af en dominerende stilling kan den relevante regulerende myndighed og/eller konkurrencemyndighed i påkommende tilfælde fastsætte restriktioner generelt eller for et individuelt selskab som følge af dominerende markedsstilling.

▼M2

- 2.11. For hver tidsramme nominerer markedsdeltagerne fast inden for en fastlagt frist deres brug af kapacitet over for TSO'erne. Fristen fastsættes på en sådan måde, at det gøres muligt for TSO'erne at anvende den ikke anvendte kapacitet til omfordeling i den næste relevante tidsramme — herunder foranstaltninger flere gange om dagen.
- 2.12. Kapaciteten skal frit kunne omsættes på et sekundært grundlag, forudsat at TSO'en underrettes tilstrækkelig god tid i forvejen. Afviser en TSO en sekundær handel (transaktion), skal dette meddeles på en tydelig og gennemsigtig måde, og den pågældende TSO skal gøre rede derfor over for alle markedsdeltagere, og også den regulerende myndighed skal have oplysning derom.
- 2.13. De finansielle konsekvenser af, at forpligtelser i forbindelse med fordeling af kapacitet ikke opfyldes, pålægges dem, der er ansvarlige for den pågældende undladelse. Hvis markedsdeltagerne ikke udnytter den kapacitet, som de har forpligtet sig til at anvende, eller i forbindelse med eksplicit bortauktioneret kapacitet undlader at handle på et sekundært grundlag eller tilbageføre kapaciteten i tide, fortaber de retten til en sådan kapacitet og betaler en takst, der afspejler omkostningerne. Enhver takst, der afspejler omkostningerne, i forbindelse med manglende anvendelse af kapacitet skal være velbegrundet og stå i et rimeligt forhold til de faktiske udgifter. Tilsvarende skal en TSO, dersom den ikke opfylder sin forpligtelse, yde markedsdeltageren erstatning for tabet af kapacitetsrettigheder. Der tages i den sammenhæng ikke hensyn til dermed forbundne driftstab. De centrale koncepter for og metoder til fastlæggelse af ansvar i forbindelse med, at forpligtelser ikke opfyldes, fastsættes i forvejen med hensyn til de finansielle konsekvenser og skal kunne revideres af den eller de relevante nationale regulerende myndigheder.

3. Koordination

- 3.1. Fordeling af kapacitet i forbindelse med en samkøring skal koordineres og gennemføres af de involverede TSO'er ved anvendelse af fælles fordelingsprocedurer. Hvis de kommercielle udvekslinger mellem to lande (TSO'er) forventes at øve betydelig indflydelse på betingelserne for de fysiske strømme i et givet tredjeland (en given TSO), skal metoderne til håndtering af kapacitetsbegrænsninger koordineres mellem alle de TSO'er, der påvirkes deraf, via en fælles procedure for håndtering af kapacitetsbegrænsninger. De nationale regulerende myndigheder og TSO'er skal påse, at der ikke ensidigt fastsættes nogen procedure for håndtering af kapacitetsbegrænsninger, som øver betydelig indflydelse på de fysiske elektricitetsstrømme i andre net.
- 3.2. Senest den 1. januar 2007 skal der anvendes en fælles koordineret metode til håndtering af kapacitetsbegrænsninger og procedure for fordeling af kapacitet på markedet mindst årligt, månedligt og for den kommende dag for landene i følgende regioner:
 - a) Nordeuropa (dvs. Danmark, Sverige, Finland, Tyskland og Polen)
 - b) Nordvesteuropa (dvs. Benelux, Tyskland og Frankrig)
 - c) Italien (dvs. Italien, Frankrig, Tyskland, Østrig, Slovenien og Grækenland)
 - d) det centrale Østeuropa (dvs. Tyskland, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Østrig og Slovenien)
 - e) Sydvesteuropa (dvs. Spanien, Portugal og Frankrig)
 - f) Det Forenede Kongerige, Irland og Frankrig
 - g) De baltiske stater (dvs. Estland, Letland og Litauen).

Ved en samkøring, som involverer lande, der tilhører mere end én region, kan der anvendes en anden metode til håndtering af kapacitetsbegrænsninger med henblik på at sikre forenelighed med de metoder, der anvendes i de andre regioner, som disse lande tilhører. I så fald foreslår de relevante TSO'er metoden, der skal kunne revideres af de relevante regulerende myndigheder.
- 3.3. De regioner, der er nævnt i punkt 2.8, kan fordele al kapacitet på samkøringslinjerne via fordeling for den kommende dag.
- 3.4. Der skal fastsættes kompatible procedurer for håndtering af kapacitetsbegrænsninger i alle disse syv regioner med henblik på at skabe et virkeligt

▼ **M2**

integreret internt elektricitetsmarked i EU. Markedets parter må ikke stå over for inkompatible regionale systemer.

- 3.5. For at fremme en fair og effektiv konkurrence og grænseoverskridende handel skal koordinationen mellem TSO'erne i de i punkt 3.2 fastsatte regioner omfatte alle trin lige fra kapacitetsberegning og optimering af fordelingen til sikker drift af nettet med en utvetydig ansvarsfordeling. Denne koordination skal navnlig omfatte:
- a) brug af en fælles transmissionsmodel, som effektivt behandler indbyrdes afhængige fysiske »loop-flows« (sløjfestrømme) under hensyn til uoverensstemmelser mellem fysiske og kommercielle strømme
 - b) fordeling og nominering af kapacitet med henblik på effektiv behandling af indbyrdes afhængige fysiske »loop-flows« (sløjfestrømme)
 - c) identiske forpligtelser for kapacitetsindehaverne til at afgive oplysninger om deres påtænkte anvendelse af kapaciteten, dvs. nominering af kapacitet (til eksplicitte auktioner)
 - d) identiske tidsrammer og sluttider
 - e) identisk struktur for fordeling af kapacitet mellem forskellige tidsrammer (f.eks. 1 dag, 3 timer, 1 uge osv.) og med hensyn til solgte kapacitetsblokke (strøm i MW, MWh osv.)
 - f) konsistent kontraktmæssig ramme for forbindelserne med markedsdeltagerne
 - g) efterprøvning af, at strømmene er forenelige med sikkerhedskravene til nettet med henblik på driftsmæssig planlægning og tidstro drift
 - h) bogføring og afregning af foranstaltninger til håndtering af kapacitetsbegrænsninger.
- 3.6. Koordinationen skal også omfatte udvekslingen af oplysninger mellem TSO'erne. Informationsudvekslingens egenart, tidspunkterne derfor og hyppigheden deraf skal være forenelige med aktiviteterne i punkt 3.5 og elektricitetsmarkedernes funktionsmåde. Denne informationsudveksling skal navnlig gøre det muligt for TSO'erne at opstille de bedst mulige prognoser for den overordnede situation på nettet med henblik på at vurdere strømmene på deres net og den ledige kapacitet på samkøringslinjerne. En TSO, som indsamler oplysninger på vegne af andre TSO'er, skal tilbagesende resultaterne af indsamlingen af data til den deltagende TSO.

4. Tidsplan for markedsforanstaltninger

- 4.1. Den ledige transmissionskapacitet fordeles tilstrækkelig god tid i forvejen. For hver fordeling offentliggør de involverede TSO'er i fællesskab den kapacitet, der skal fordeles, i påkommende tilfælde under hensyn til den kapacitet, der er frigjort fra alle stabile transmissionsrettigheder, og, hvor det er relevant, dermed forbundne dirigerede nomineringer, samt alle tidsrum, i hvilke kapaciteten vil være reduceret eller ikke være ledig (eksempelvis på grund af vedligeholdelse).
- 4.2. Under fuldt hensyn til netsikkerheden nomineres transmissionsrettighederne tilstrækkelig god tid i forvejen før den kommende dags foranstaltninger på alle de relevante organiserede markeder og før offentliggørelsen af den kapacitet, der skal fordeles under fordelingsordningen for den kommende dag eller den intradaglige fordelingsordning. Nomineringer af transmissionsrettigheder i den modsatte retning dirigeres med sigte på at gøre effektiv brug af samkøringen.
- 4.3. De successive intradaglige fordelinger af ledig transmissionskapacitet på dag D foretages på dag D-1 og D, efter at de anførte eller faktiske produktionsplaner for den kommende dag er udarbejdet.
- 4.4. Ved forberedelsen af den kommende dags nettransaktioner skal TSO'erne udveksle oplysninger med de tilgrænsende TSO'er, bl.a. om deres prognostiserede nettopologi, de disponible produktionsenheder og disses prognostiserede produktion samt laststrømmene med henblik på at optimere brugen af det samlede net via driftsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne for sikker netdrift.

▼ M2

5. Gennemsigtighed

- 5.1. TSO'erne skal offentliggøre alle relevante data om nettilgængelighed, netadgang og brug af nettet, herunder en rapport om, hvor og hvorfor der foreligger kapacitetsbegrænsninger, de anvendte metoder til håndtering af kapacitetsbegrænsningen og planerne for den fremtidige håndtering heraf.
- 5.2. TSO'erne skal offentliggøre en generel beskrivelse af den metode til håndtering af kapacitetsbegrænsninger, der anvendes under forskellige omstændigheder for at maksimere den ledige kapacitet på markedet, og en generel ordning til beregning af kapaciteten på samkøringslinjerne for de forskellige tidsrammer baseret på de faktiske elektriske og fysiske forhold på nettet. Denne ordning skal kunne revideres af de berørte medlemsstaters regulerende myndigheder.
- 5.3. De anvendte procedurer for håndtering af kapacitetsbegrænsninger og fordeling af kapacitet, tidspunkterne og procedurerne for anmodning om kapacitet, en beskrivelse af de tilbudte produkter og forpligtelserne og rettighederne for såvel TSO'erne som den part, der erhverver kapaciteten, herunder det ansvar, der påhviler disse, hvis de undlader at opfylde deres forpligtelser, beskrives i detaljer og gøres af TSO'erne på en gennemsigtig måde tilgængelige for alle potentielle netbrugere.
- 5.4. De drifts- og planlægningsmæssige sikkerhedsstandarder skal udgøre en integrerende del af de oplysninger, som TSO'erne offentliggør i et åbent og offentligt dokument. Dette dokument skal også kunne revideres af de nationale regulerende myndigheder.
- 5.5. TSO'erne skal offentliggøre alle relevante data om grænseoverskridende handel på grundlag af den bedst mulige prognose. For at opfylde denne forpligtelse skal de berørte markedsdeltagere forsyne TSO'erne med de relevante data. Den måde, hvorpå disse oplysninger skal offentliggøres, skal kunne revideres af de regulerende myndigheder. TSO'erne skal mindst offentliggøre:
 - a) årligt: oplysninger om udviklingen i transmissionsinfrastrukturen på lang sigt og dens betydning for den grænseoverskridende transmissionskapacitet
 - b) månedligt: prognoser for den ledige transmissionskapacitet på markedet for den kommende måned og det kommende år under hensyn til alle relevante oplysninger, der står til rådighed for TSO'en på det tidspunkt, hvor prognosen udregnes (f.eks. sommer- og vintersæsonernes betydning for linjernes kapacitet, vedligeholdelse på nettet, disponible produktionsenheder osv.)
 - c) ugentligt: prognoser for den ledige transmissionskapacitet på markedet for den kommende uge under hensyn til alle relevante oplysninger, der står til rådighed for TSO'erne på det tidspunkt, hvor prognosen udregnes, såsom vejrudsigter, planlagte vedligeholdelsesarbejder på nettet, disponible produktionsenheder osv.
 - d) dagligt: den ledige transmissionskapacitet på markedet for den kommende dag og intradagligt for hver tidsenhed for markedet under hensyn til alle dirigerede nomineringer, produktionsplaner for den kommende dag, efterspørgelsprognoser og planlagte vedligeholdelsesarbejder på nettet
 - e) den samlede kapacitet, der allerede er fordelt, for hver tidsenhed for markedet og alle relevante betingelser, hvorpå denne kapacitet kan anvendes (dvs. den på auktionen opnåede pris, forpligtelser med hensyn til, hvorledes kapaciteten skal anvendes, osv.), således at en eventuel resterende kapacitet kan fastlægges
 - f) den fordelte kapacitet hurtigst muligt efter hver fordeling og oplysninger om de betalte priser
 - g) den samlede anvendte kapacitet for hver tidsenhed for markedet straks efter nomineringen
 - h) så tidstro som muligt: de samlede gennemførte kommercielle og fysiske strømme for hver tidsenhed for markedet, herunder en beskrivelse af virkningerne af alle korigerende foranstaltninger fra TSO'ernes side (såsom indskrænkninger) for at løse net- eller systemproblemer

▼M2

- i) ex ante-oplysninger om planlagte afbrydelser og ex post-oplysninger om planlagte og ikke-planlagte afbrydelser af produktionsenheder på mere end 100 MW dagen før.
- 5.6. Alle relevante oplysninger skal være tilgængelige for markedet i tide til forhandlingerne om alle transaktioner (såsom tidspunktet for forhandlingerne om årlige leveringskontrakter med erhvervskunder eller det tidspunkt, hvor buddene skal sendes til de organiserede markeder).
- 5.7. TSO'en skal offentliggøre de relevante oplysninger om den forventede efterspørgsel og om produktionen i henhold til de tidsrammer, der er omhandlet i punkt 5.5 og 5.6. TSO'en skal også offentliggøre de relevante oplysninger, der er nødvendige for det grænseoverskridende balance-marked.
- 5.8. Når der offentliggøres prognoser, skal de faktiske ex post-værdier i forbindelse med oplysningerne i prognosen også offentliggøres i løbet af den periode, der følger efter den af prognosen omfattede periode, eller senest den følgende dag (D+1).
- 5.9. Alle oplysninger, der offentliggøres af TSO'erne, stilles vederlagsfrit til rådighed i en let tilgængelig form. Alle data skal desuden stilles til rådighed via egnede og standardiserede midler til informationsudveksling, som skal fastlægges i tæt samarbejde med markedets parter. Dataene skal omfatte oplysninger om tidligere perioder med et minimum på to år, således at nyttilkomne på markedet også kan have adgang til sådanne data.
- 5.10. TSO'erne skal med jævne mellemrum udveksle et sæt tilstrækkeligt nøjagtige data om net og laststrømme, således at hver TSO får mulighed for at beregne laststrømmene i sit relevante område. Samme sæt data skal på begæring stilles til rådighed for de regulerende myndigheder og Europa-Kommissionen. De regulerende myndigheder og Europa-Kommissionen påser, at de selv og enhver konsulent, der udfører et analytisk arbejde for dem på grundlag af disse data, behandler dataene fortroligt.
- 6. **Brug af indtægter fra kapacitetsbegrænsninger**
- 6.1. Procedurene for håndtering af kapacitetsbegrænsninger forbundet med en på forhånd fastsat tidsramme kan kun frembringe indtægter, hvis der foreligger kapacitetsbegrænsninger, som opstår for den pågældende tidsramme, medmindre der er tale om nye samkøringslinjer, der er omfattet af en undtagelse i henhold til forordningens artikel 7. Proceduren for fordelingen af disse indtægter skal kunne revideres af de regulerende myndigheder og må hverken fordreje fordelingsprocessen til gavn for en part, der anmoder om kapacitet eller energi, eller ansøre til, at man undlader at gøre kapacitetsbegrænsningerne mindre.
- 6.2. De nationale regulerende myndigheder skal åbent gøre rede for anvendelsen af indtægterne fra fordelingen af kapacitet på samkøringslinjerne.
- 6.3. Indtægterne fra kapacitetsbegrænsninger skal deles af de involverede TSO'er på grundlag af kriterier, som de involverede TSO'er er nået til enighed om, og som er revideret af de respektive regulerende myndigheder.
- 6.4. TSO'erne skal på forhånd tydeligt gøre rede for den brug, de agter at gøre af alle indtægter fra kapacitetsbegrænsninger, som de måtte oppebære, og for den faktiske brug af disse indtægter. De regulerende myndigheder skal efterprøve, at denne brug er i overensstemmelse med denne forordning og disse retningslinjer, og at de samlede indtægter fra kapacitetsbegrænsninger, der oppebæres i forbindelse med fordeling af kapacitet på samkøringslinjerne, anvendes til et eller flere af de tre formål, der er omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 6.
- 6.5. På et årligt grundlag og senest den 31. juli hvert år offentliggør de regulerende myndigheder en rapport, som indeholder oplysninger om de indtægter, der er oppebåret i 12-månedersperioden indtil den 30. juni samme år, og om den brug, der er gjort af de pågældende indtægter, samt en efterprøvning af, at denne brug er i overensstemmelse med denne forordning og disse retningslinjer, og at de samlede indtægter fra kapacitetsbegrænsningerne er anvendt til et eller flere af de tre fastsatte formål.
- 6.6. Brugen af indtægterne fra kapacitetsbegrænsningerne til investeringer med henblik på at bevare eller forøge kapaciteten på samkøringslinjerne bør forbeholdes særlige på forhånd fastlagte projekter, som bidrager til at afhjælpe de foreliggende relevante kapacitetsbegrænsninger, og som

▼M2

også kan gennemføres inden for et rimeligt tidsrum, navnlig hvad angår godkendelsesprocessen.